

Mina idrottsminnen

Vägen till min ishockeykarriär om man nu ska tala om en sådan började nån gång under senare delen av 40-talet på Indalsälvens is i Hanne. Den var som mest intensiv 1959-1960. Fortsättning följde sedan på bandybanan nere vid Annedal. Jag minns att det alltid var en kamp mellan oss ungdomar vad man tyckte bäst om, bandy eller ishockey. Så småningom blev det ishockey som tog överhanden för de flesta.

Första gången jag var med i ett lag var när Ragunda Kommunala Realskola skulle möta Östersunds Praktiska Realskola på Fyrvalla i Östersund. Om jag inte minns alldeles fel var året 1956. Jag hade samma sommar gjort en bra match som målvakt i fotboll mot realskolan i Hammerdal. Därför föll det sig naturligt att just jag även skulle stå i ishockeymålet. Den ishockeyutrustning laget hade tillgång till var tämligen undermålig. Jag minns bl a att jag hade en uppblåsbar kudde som skydd över bröstet. Vi var ett tappert gäng som åkte till Östersund under gymnastiklärare Svante Sjödens ledning. Vi åkte hem med en brakförlust i baken, 12-0 tror jag visst att det blev. Publiken hade i alla fall haft roligt speciellt över min fantastiska hockeyutrustning. Kudden ville ej stanna kvar på sin plats nämligen.

Nåväl jag hade blivit riktigt biten av hockeyn och det föll sig därför naturligt att jag började träna med det verkliga storlaget från den här tiden nämligen Bispgårdens IF. Under **Sportminnen från Fors** har jag tänkt berätta lite små speciella intryck och händelser från den här tiden. Jag hoppas även att flera från **laget** kan komma med sina berättelser ifrån den här fantastiska tiden. Om Ni övriga i laget vill få tillgång till lagmedlemmarnas eventuella e-mailadresser meddela mig i så fall så får Ni ett lösenord av mig för att komma åt adresserna. Alla som spelade finns ej med på denna lagbild varför jag kommer att komplettera med ytterligare namn.

Jag har en liten fickalmanack från 1958 i min ägo. På pärmen står det med guldskrift, Bispgårdens Cykel & Sport telefon 144. Troligtvis fick jag den av Sten Persson vid inköp av puck eller klubba någon gång vid årsskiftet 1957/1958.

Min fickalmanack från 1958

Guldskriften symboliserar på sätt och vis början på glanstiden för Bispgårdens IF i ishockey. Bandyepoken var slut i Bispgården och nu hade hockeyn definitivt tagit över. Nere på Annedal körde man dessutom Stock-Car på isen istället för att spela bandy. Det var bara Krångedes bandylag som framgångsrikt och tappert kämpade vidare med bandyn. Bläddrar jag framåt några sidor i almanackan står att läsa följande, "Den 29/12 1957 spelade Bispgården mot Kälarna i ishockey och vi vann med 24 – 0, jag stod i målet". Vidare har jag noterat följande resultat,

Bispgården – Sollefteå 5-4

Bispgården – Höglunda 13-1

Bräcke/Kälarna – Bispgården 6-4

Jag har sedan gjort en liten uppsummering av dessa matcher och konstaterat att vi gjort 46 mål och släppt in 11 på dessa matcher. En förlust hade vi råkat ut för, den mot Bräcke/Kälarna. Matchen spelades 4 januari 1958. Kälarnegrabbarna var väl revanschsugna efter storförlusten med 24-0. Men för övrigt var det enda gången vi förlorade när Bräckespelare var inblandade.

Ja ungefär så här började glansperioden i ishockey för Bispgården. Vi hade fått en rink med belysning sponsrad av Vattenfall. Det var rubriker med stora bokstäver i båda länets tidningar. Ja även Västernorrländska tidningar uppmärksammade våra satsningar och framgångar. Vi tränade ibland nere vid nuvarande Timrå-hallen, men deras lag hette då Wifsta-Östrand. Eldsjälar fanns det gott om i föreningen. Jag kommer ihåg namn som Klas Smott, Sven Bykvist, Nisse Olsson m fl. Hur mycket tid lade inte Klas ner av sin fritid för att isen på banan skulle vara av första klass. Repotagen i tidningarna var som sagt många.

Ett handlade om Klas Smott och hans engagemang för att isen skulle vara av högsta klass. Klas fick lov att spola banan om nätterna. Hur han egentligen bar sig åt är för mig en gåta än i dag om man läser repotaget. Det fanns nämligen inget kommunalt vattensystem som band ihop Bispgården och Bispfors. Nya Norrland beskrev hans arbete på följande sätt,

Klas Smott var verkligen en eldsjäl för idrottsföreningen. Det märkliga var att det var första gången som han stiftade bekantskap med ishockey. Klas har i alla fall en stor del i framgångarna för ishockeyn i Fors.

Vi tränade och tränade. Ibland åkte vi som sagt till Timrå för att få isträning. Om jag inte minns alldeles fel höll vi också till i Fors Centralskolas gymnastikutrymmen. Vi sprang mycket, speciellt uppför gruslänter för att stärka benmusklerna. Vem körde träningen då kan man undra? Idrottsföreningen var verkligen på alerten vid den här tiden. Ordförande var Assar Fjällgren och bas för idrottssektionen var landsfiskal Anders Jönsson. Dom två hade säkert stor del i våra framgångar, men framför allt tror jag att Vattenfall hade stor betydelse att vi lyckades. Assar han beskrev "tongångarna" i Bispgården på följande sätt i ett repotage i någon utav länets tidningar,

Optimistiska tongångar i Bispgården

Idrottsföreningen ser fram mot en fin idrottsvinter

Landslagsklasserent Assar Fjällgren, ordförande i Bispgårdens IF är ganska optimistisk inför vintersejongen.

BISPGÅRDEN (NN)

Det råder optimistiska tongångar inom Bispgårdens IF. Och det inte utan orsak. Föreningen som så sent som för ett år sedan tog sig an ishockeyplanet på allvar kan i höst se fram emot debut i div. III. Första träningslägret, i div. IV förra vintern klarade man av så elegant att det blev serieseger och avansemanng.

Men det är inte bara ishockeyn som ger anledning till glödsjettlingar, tycker föreningsordförande Assar Fjällgren. Han vill framhålla att fotbollslaget, trots att det inte blev någon serieseger och ett dåligt slut i serien, gjort väldigt bra ifrån sig. Kännet bra och visat att det skall komma bättre tider. Sedan är han inte sen att framhålla uppveckningen inom friidrottssektionen. Den närmsta sommaren har tydligen visat att BIF har framtiden för sig. Utsäddarna har tränat flitigt i somras, gjort fina resultat vid mindre tävlingar och en vinnit ett par DM-titeln i ungdomstävlingarna.

Bokstämlet för sommaren är såg så gott. Nu ser man fram emot en verklig idrottsvinter också. Skidklivning finns det inget missnöje för, men ishockeyn har trötat sig fram med osannade följder. Vem hade väl i Bispgården sett att fotbollslaget — det är nämligen samma grabbar med några få undantag som spelar i ishockeylaget — skulle fortsätta vintertid och då göra lika god propaganda för BIF som sommaren...

Det har i alla fall gått den vägen och det är inte minst ordförande Fjällgren nöjd med. Han tror på ishockeyn och på grabbarna och ser gärna att de inför hans förväntningar av kommande drabbningar inomför risken.

Eftersom ishockeylaget nu fått en del fina förstärkningar så det just ut Karl-Ivar Sundkvist från Långsele tror man på, liksom man hoppas på det andra förvärvet från Skövik, folkskolläraren Mattias Lenn.

De verkliga strategerna, Eskil Söderström, Kurt Krage, Sören Markgren, den senare förvärvet från Clemensnäs i Västerbotten, m fl hade knappt hunnit lägga fotbollskorten på hyllan förrän ishockeytroungarna började. Ishockeylaget

har nästan ett bra tag alla redin. Någon is har man förstås inte mer av det myckna snöändet och kylar att denna behövs mer inte till skidårens skilnads till.

Vårhundstränaren Jan Magnusson som inte bara har hand om ishockeylaget utan också skidklubben och socialernas träning, såg säkert ha fått sina adeoler i förhållande serien börjar. Men Fjällgren och han hoppas att det sedan skall gå så bra som förra årets ena segert efter den andra...

Men det kanske är bäst att inte hoppas alltför mycket. Det blir nämligen tag i den längre serien och det vet grabbarna om...

I repotaget berättas om förstärkningar som ishockeylaget fått. Bl a Karl-Ivar Sundkvist från Långsele. Men framför allt framhålls "de verkliga strategerna" Eskil Söderström, Kurt Krage och Sören Markgren. Eskil och Sören hade värvats ifrån Clemensnäs i Västerbotten. Det visade sig så småningom att det var ett förvärv som kom att lyfta föreningen till en nivå som man knappast hade föreställt sig. I dag känner dom flesta till vad Skellefteåbygden har gett oss i Sverige vad det gäller ishockey. Jag tänker på hockeyliurare som Acka Andersson, Garvis Määttä, Lennart "Klimpen" Häggroth m fl. Det är klart att grabbar som Eskil och Sören hade med sig en otrolig fin hockeykultur när dom kom till Bispgården. Det var nog egentligen inte så mycket utav ett förvärv i dagens mening. I dag handlar det mera om stora övergångssummor i pengar. Vid den här tiden var det mera sporten i första hand och ett civilt arbete som gällde. Sören hade flyttat ner till Hammarstrand och jobbade som bagare vid Fritzes konditori och Eskil var Vattenfallare vid Stadsforsen. Det föll sig därför naturligt att dessa grabbar från en av Sveriges största hockeymetropoler av landet ville fortsätta att lira ishockey. Detta skulle visa sig vara lyckan för Bispgårdens IF. Kurt Krage, en annan Västerbottning kompletterade laget på ett strålande sätt. All denna Västerbottniska förstärkning av ishockeyn i Bispgården gjorde att det inspirerade grabbar från orten att bli verkligt bra hockeyspelare. Jag tänker på grabbar som Sune Fryklund, Henry Klotz, Lars Bylund och Jan Hagstedt.

Bispgårdens idrottsutövare samlas till landskamp. Anders Jönsson följer med skådet tillräms till. Lars Isaksson med handbollar och Sten Almqvist i fotboll. I bakgrunden syns Jan Magnusson och Zaki Söderström.

Stjärntrion tillsammans med sektionsordförande Anders Jönsson och en av påläggskalvarna Rolf Dahlgren

Träningen sköttes nog i början av Eskil Söderström, men så småningom fick vi Jan Magnusson från Östersund. Jan var också aktiv i Östersunds stolthet i ishockey Bostons IF. Boston tillsammans med Ytterån-Waplan var vid den här tiden Jämtlans två bästa hockeylag. Boston kom att fostra framtida storheter som Jan-Erik "Biffen" Nilsson. Värningen av Jan som tränare och ibland även som spelare var ett lyckat drag som förmodligen Anders Jönsson låg bakom eftersom Jan var polisman. Tidigt på säsongen innan Klas Smott kunde fixa is åt oss åkte vi som sagt ner till Timrå och tränade. Det var alltid en höjdpunkt för en 16-åring, som jag var då att få åka ner dit. Ibland hade vi matcher inplanerade därnere mot lag från Sundsvallstrakten.

Jan hoppades på att ungdomarna i Bispgården skulle komma och träna. Vad jag minns så blev han hörsammad. Alla fick inte plats i den slutliga laguppställningen. Men intresset var verkligen på toppen. Jag var en utav alla dessa 15-18 åringar. Andra som jag kommer ihåg var Bengt-Göran Karlsson, Rolf Dahlgren, bröderna Rubensson, Henry Klotz, Sune Fryklund m fl. Ibland kunde det vara både spännande och minnesrika tillställningar nere vid Östervågs idrottsplats. Jag minns bl a en gång när en av våra supportrar kom i onåd med matchens domare. Supportern jagade domaren runt hockeyrinken med en snöskovel.

Bispgårdens tränare och slutdrivare Jan Magnusson.

Fler ungdomar tränarönskan i Bispgården

Bispgårdens tränare är bostonspelaren Jan Magnusson, som dock inte skrivit på för Bispgården, och som själv av olika orsaker inte vet hur det blir med det aktiva spelet i år.

— Vi började med konditions-träningen redan i september. Det är 10-13 grabbar som tränat och nu har vi också brutit ned tre träningsgruppar i Timrå-ricken. Så träningsintresset är bra, det är bara det att vi gärna vilje ett dot var flera i åldern 15-18 år, som köpt till träningarna. Det varse hos för resevervsmästarens skuld, och det är mycket viktigt för ett ÖP-lag. Skolan är det icke ett hoppa på träningsomgångar på hemmaplan. Mitts är det också varit svårt för oss så ibland åker för träning med puck och klubba, och den detalen är nu i skicket helt ordnat för på bort.

De roligaste matcherna var nog dom mot Bräcke. Speciellt eftersom dom redan hade en inarbetad hockeykultur och var omtalade. Stora spelare i deras lag var Martin Nenzen och Staffan Orreng. Vad jag minns besegrade Bräcke aldrig oss,. Martin Nenzen var en verkligt fin ishockeyspelare med ett fruktat hårt skott. Jag kommer speciellt ihåg en match mot Bräcke. Bräcke hade innan mötet med oss mött ett annat lag, jag tror att det var Gällö. Martin Nenzen hade då skjutit ett skott som träffat över ansiktet väldigt olyckligt. Alla pratade då om detta och det var rubriker i tidningarna så det är klart att jag var speciellt skrädd när vi skulle möta Bräcke. Matchen gick bra och inga skador lyckligtvis.

ett strålande sätt. Henry Klotz kom att växa ut till en storspelare som back. Sune Fryklund o Segrarna fortsatte och mot Ulriksfors slutade det så här, Och Jan Hagstedt kom att växa ut till framstående forwards. Hannu Sanden i målet med sin erfarenhet och kämparanda gjorde laget starkt och tryggt i försvaret.

Första matchen i div 3 var mot IFK Östersund hemma på Östervåg. IFK Östersund var ju mera kända för att ha ett bra fotbollslag i div 2 vid den här tiden. Men dom hade även ishockey på sitt program. Annars var det Bostons IF som var Östersunds stolthet i ishockey. Matchen mot IFK blev en storseger för oss.

Trångsviken klarade kryss i slutminuten

Trångsviken (ÖF-Sport). Söndagens kvällsmatch i Trångsviken mellan hemmalaget och Bispgården blev en jämn match med en meriskt bispgårdensledning i första perioden, medan Trångsviken kom igen och dominerade andra och tredje perioderna. Några vackra lagbedrifter fick man ej se, men en hel del snygga renrensningar noterades, speciellt av Trångsvikens Karl-Lennart Lindberg och Sune Torgerson. Resultatet blev 4-4 (1-1, 2-2, 2-1).

Bispgården hade den bästa inledningen men efter 2 min. lysa det hos Lasse Björklund i trångsvikenburen. 1-1 orolande Ragnos Åkerblom efter frist främst av Sune Torgerson. Bispgårdens press fortsatte och innan perioden var slut hade succerägare två poängar skickat in i trångsvikenburen. Målvakt var Håkan Söderström och Sören Markgren.

× I ANDRA PERIODEN var Trångsviken som en omvänd hand Sune Torgerson och Karl-Lennart Lindberg blev både igenom och noterade vassa fullträff. Fjärde målet för Bispgården förorsakade en del publikvisslingar då måldomaren luvade att pucken varit i kassen och visade för mål, medan målingens dikom var delad. Domaren var för tillfället skrydd. Innan perioden var slut noterades ytterligare ett mål från varandra laget.

× SISTA PERIODEN startade med hård trångsvikenspress med kvittering från Karl-Lennart Lindberg. I en klubbning framför trångsvikenburens blåskada sedan måldomaren helt omöret för mål, vilket förordade domaren att uttys densamma trots en mera kvalificerad person. För klubbstämning i samband med det bestämda målet ådrog sig hemmalaget straff som Lasse Björklund helt avsköt klada men under den påföljande utvisningen kunde Bispgårdens ånyo ta ledningen. Ställningen 5-6. I sista minuten kvitteras sedan Karl-Lennart Lindberg och fastställdes slutresultatet 6-6.

Båda lagen levererade en performance i ishockey och ett gånna någon framför de andra skulle vara ordvärt. Dock visade Bispgården dålig kondition under sista perioden.

En sak som inte var trevlig var diskret mot den måldomare från Bispgården som i mer än ett avsnitt inte var avklarerad för sin uppgift och därmed i vis mån försvackat matchresultatet.

Domaren Krister Öymark hade matchen helt i sin hand och kan inte lastas för målkören med måldomaren.

Vägen till division 3 hade varit kort för oss.

Bispgården "rivstartade" i första div III-matchen

När Bispgårdens IF begav sig till Östervåg i ishockey, och laget som vill gå vidare till division III, mötte de på hemmaplan IFK Östersund som hade ett bra lag på sin sida. Matchen blev en jämn kamp med många mål. Resultatet blev 4-4 (1-1, 2-2, 2-1).

Första perioden var jämn, men Bispgården tog ledningen i slutet av första perioden. IFK Östersund kom tillbaka och kvitterade i slutet av perioden. Ställningen blev 1-1.

Andra perioden var också jämn, men Bispgården tog ledningen i slutet av perioden. IFK Östersund kom tillbaka och kvitterade i slutet av perioden. Ställningen blev 2-2.

Tredje perioden var också jämn, men Bispgården tog ledningen i slutet av perioden. IFK Östersund kom tillbaka och kvitterade i slutet av perioden. Slutresultatet blev 4-4.

Matchen blev en jämn kamp med många mål. Resultatet blev 4-4 (1-1, 2-2, 2-1).

Matchen blev en jämn kamp med många mål. Resultatet blev 4-4 (1-1, 2-2, 2-1).

Matchen blev en jämn kamp med många mål. Resultatet blev 4-4 (1-1, 2-2, 2-1).

Matchen blev en jämn kamp med många mål. Resultatet blev 4-4 (1-1, 2-2, 2-1).

Vi hade året innan vunnit Östra serien på ett övertygande sätt och genom kval och vinst i sista matchen mot Ulriksfors blev vi ett division 3 lag. Herman Fryklund var då ishockeysektionens ordförande och som

Sveg och Bispgården gick till division III

Ostfjäntland och Härjedalen säkrade på söndagen en plats i nästa säsongens hockeyserie. Sveg var redan tidigare klart, och härjedalslaget gick från ledningen utan poängförlust efter att ha klarat av Trångsviken ovanligt knappst på den egna rinken, eftersom Trångsviken inte kunde bjuda på is. I Ulriksfors visade Bispgårdens förmåga, när det verkligen behövdes och med en klar seger säkrades avsnittet.

SVEG—TRÅNGSVIKEN 6-3
Sveg (LT-Sport). Efter en måldomare match besegrade Sveg Trångsviken med 6-3. Sveg startade bäst i första perioden, vilket framgår av periodresultatet 3-1 0-1 1-1.

Trångsvikens förvar med backarna Sune Torgerson och Gunnar Svedberg som de främsta exponerarna spelade hårt och friskt och fördubblade på rinken till det stillade. Effektiva var de dock. Dessutom Bert Kämppe var glittrigast i slutet av matchen.

Jan-Erik Svensson i hemmalaget hade en synnerligen bra uppgift den här gången och de gånger han behövde ingripa var lätt riktnade. De fem puckar som hamnade bakom honom hade han inte minsta chans att klara. Backarna Ernst Westerberg samt Lennart Käl spelade lugnt och effektivt

matchen igenom. Den största arbetsvården bland anfallsrännarna visade Sven Ivan Sjöström, men även Antero Jonasson spelade utmärkt ibesom Sture Eriksson.

Sveg hade det mesta av spelet under större delen av matchen och det var endast under tredje perioden ledande ränkor, då hemmalaget hade slaget av på takt, som glittrarna lyckades komma i överläge. Matchen gick på en efter väderlekstävlingens ännu tillräckligt is.

Svegs mål ordnade av Sven Ivan Sjöström 2, Antero Jonasson 2, Ernst Westerberg samt Antero Jonasson 1.

För Trångsviken nådde Bert Kämppe 2, Karl-Lennart Lindberg Erik Paulsson samt Bonno Dahlkvist 1 vardera.

Domare i matchen var Y. Kvist, Ytterhogdial

Fort. på sid. 8

Ernst Westerberg, Sture Eriksson, Sven Ivan Sjöström, Bert Kämppe

Bispgårdens IFK spelade i div. III mot IFK Östersund på Östervåg. IFK Östersund har en bra lag på sin sida.

Bispgården slarvade bort jätteseger mot Ulriksfors

Bispgården förlor på måndagen sin andra seger i div. 3-ischockeyn och glömdes Ulriksfors släpa tillbaks hela hela 13-1 (10-0, 3-0, 0-2). Matchen äfningsvinnare av hälsigt spel, och man får hoppas att de båda lagen i fortsättningsvis ständigt ställa sig för att spela en snabbare hockey med sina lätta passningar. För den tillika lagskapen i divisionen i Skövde-området, ty man har varit i förtägen i detta avseende.

Stort var dock resultatet till den stora matchen mellan Bispgården och Ulriksfors som spelades på torsdag kväll i en av de största och mest intressanta matcherna som spelats i divisionen. Dagens matchvinnare var Bispgården som vann med 13-1 (10-0, 3-0, 0-2) mot Ulriksfors. Detta är den största segern som någonsin i divisionen har utdelats.

Av första perioden, då Bispgården hade en man utvidad, gjorde Benari Andersson i Bispgården 4-0 och två målmer för Ulriksfors blev det 5-0 motanfall. Under denna hörsningsperiod hade Ulriksfors varit nära att spela med utvidning för kockarna i perioden, då Ulriksfors lag uppgick "lyftade på". Andra perioden blev den första till...

Matchen var ett Bispgården i slutet hade två mål utvidad utom att Ulriksfors lyckades slå in någon puck bakom bortomskytteporten innan Sanden. Under perioden blev den stora vinsten för Bispgården. Bispgården gjorde i slutet av matchen ett mål till i slutändan och det gick inte över. Man hade hela tiden spelat spelet för Ulriksfors och ha släppl utvidning på 30-1 och 3-2 i slutet av perioden.

Under i Bispgården spelade Sven Söderström och Karl Erik Söderström, och i Ulriksfors spelade Andersson, Tore Waldemarsson samt Björns Söderström och Nils Persson. Målvaktarna i laget: 3-0 Fryklund, 2-0 Fryklund, 3-0 Fryklund och 0-2 Waldemarsson och Söderström. 11-1 Håkqvist, 11-3 Nils Persson, 12-3 Håkqvist.

Utväxlingarna: Bispgården H. Kötter, Karl Erik Söderström, Sven Söderström, Ulriksfors: Sven Erik Persson, 12-11 Börje Söderlund gjorde två mål i slutändan. JH

lagledare fungerade Lars Ramberg. I en intervju med Herman citerar jag följande, "Ischockeysektionens ordförande Herman Fryklund hoppas och tror på sina grabbar. När den första ishockeymatchen spelades för inte fullt två år sedan kunde han inte tro att det så snabbt skulle bli tal om poängkamp i div 3. Fryklund hör ändå till optimisterna, som tror att Bispgården skall både hänga med och kvar i den högre serien, om spelarna går in för matcherna lika allvarligt som för träningen. Men Fryklund har ett bekymmer och det är

de långa resorna. Kortaste resan blir 12 mil, vilket tär på ekonomin. Men liksom folk hjälpt till på annat sätt förstår man säkert också entrebiljettens betydelse. Sedan vore man givetvis tacksam om en supporterklubb kom till, säger Herman Fryklund. De ishockeyintresserade grabbarna vore också värda detta".

I en intervju med Lars citerar jag följande, "Lagledaren Lars Ramberg är väl kanske inte alldeles nöjd, eftersom tre av fjolårets lagmedlemmar deltar i kurser och inte kan vara med i träningen på samma sätt som de övriga. De tre "kursarna" är Bengt Qvick, Jan Hagstedt och Lars Bylund. – Men de kommer snart och vi hoppas givetvis kunna hänga kvar i trean. Vi har också ett par nyförvärv i Karl Ivar Sundqvist från Långsele samt Martin Lejon som tidigare representerat Skövnik. Förutom Hannu Sanden i målet har vi nu tillgång till två reservmålvakter nämligen Martin Bergman och Gunno Jonsson. Ja, eljest är laget tämligen ograverat, men träningsintresset bland en del yngre spelare tycker jag lovar gott för framtiden. Spelarna har ju också fått träna åkning på banan i Timrå där Stig Andersson verkat som tränare".

Intervjuerna med Herman och Lars ger en bra bild över vilket engagemang det fanns både från spelare, ledare och supportrar vid den här tiden. Jag avslutar för tillfället här med mina Idrottsminnen från Fors med att visa ett repotage om Eskil Söderström,

Söderström,

Bispgården fick en man i presslaget

Pressens UK sammanträdde på måndagskvällen och nominerade sitt lag till onsdagskvällens uttagningsmatch på Fyrvalla mot förbundslaget. Så mycket motnyttigt hittades inte i div. III-matchen mellan IFK och Bispgården, men FUK fastnade i alla fall för bispgårdsknekten E. Söderström. I övrigt har spelare tagits från Waplan, Boston, Strömstund och Bräcke.

FUK-uttagelsen: Kjell Hansson, Boston, Lars Persson och Ulf Wenghorn, div. E. Söderström, Bispgården, och M. Nenzén, Bräcke, J. Johansson, P. I. Persson och S. I. West, Waplan, samt J. O. Eriksson och B. Lundstedt, Boston, och Leif Osvansson, Strömstund.

Matchtid skall meddelas till tel. 7541 senast fredag morgon. Basse Holmberg, Boston, har utsetts till Pressens lagledare.

Martin Bergman